

per a la Beneficència municipal; 100 per a les Conferències, i les altres, repartides en centres escolars.

La del company *Bòlid* que proposa que sia celebrat un partit de futbol en el Camp de la Unió Sportiva, destinant-se íntegrament el seu producte a l'Hospital de la vila, quina proposició sabem es presa en consideració per la Junta del Club, i compta ja amb l'oferta desinteressada de molts jugadors, propaganda i protectors per l'èxit del festival. Al fer públics tots aquests aspectes, és perquè aquells qui ens anuncien dir-hi la seva opinió no s'entrefinguin en comentar ço que és resolt, sinó que enfoquin les seves apreciacions en els molts aspectes en que encara s'ha de treballar.

Per damunt de tot cal fixar-se que, privada la mendicitat, ens toca a tots un deure humà de contribuir a que els Centres Benèfics tinguin una vida econòmica més sòlida que fins ara, portant la nostra actuació a totes les entitats i sectors de que formem part. I si per un egoïsme mal entès no s'oportunen els cabals necessaris, nosaltres aplaudirem que sia imposat un nou tribut obligatori damunt de cada u per a que sien ateses dignament les despeses de la Beneficència.

Es digne d'una menció especial la secció d'Acció Catòlica de Senyores que anualment inverteix una bona part de les seves quòtes per a auxiliar el nostre Hospital, ja comprant robes i confeccionant-les, ja adquirint altres objectes d'utilitat dintre la Casa.

Ja veus, lector, que no és pas possible cloure aquesta qüestió, sinó que ara és l'hora que més ha de parlar-se'n.

MIQUEL GRIVÉ i MASÓ

CELONÍ: Amb la teva lliberalitat destrueix l'egoïsme que s'ampara sota el pretext de que pels pobres i malalts que hi ha, ja en tenen prou!...

DIÀLEGS TRANSCENDENTALS

Anem a Passeig

Sr. Pins.— L'han deixat molt bé, ara és ben bé el Passeig del Remei. Seiem-hi?

Sr. Pons.— Compte, senyor Pins, en aquest banc hi manca uns travessers.

Sr. Pins.— Si, bé, és compren; allà hi veig l'altre banc.

Sr. Pons.— Caldrà, doncs, fer-hi sentada?

Sr. Pins.— Ja ho sebeu, és el meu passeig d'hivern.

Sr. Pons.— Ja hi som, seieu.

Sr. Pins.— Caramba, no hi comptava, no té respatller aquest, i els meus ronyons no m'aguanten.

Sr. Pons.— Ens hem deixat el banc de dreta amb el sol de cara i ara haurem de recular.

Sr. Pins.— No, home, que ja som prop del darrer, i no serà pas trencat, i ni que ho fos, vull seure.

Sr. Pons.— Hi veig l'embassada d'aigua de costum, sembla el banc dels ànecs; no voleu pas pendre un bany de peus?

Sr. Pins.— Quin fàstic! Això s'ha d'arranjar, tot és en orris.

Sr. Pons.— No tant, ara exagereu, més avall hi ha els bancs bons; un xiquet més de cura i res més; unes quantes, unes poques pessetes ben gastades i aquest Passeig del Remei és complert.

J. C.

Palautordera.

Orquestra-Cobla

LA LIRA

(1.ª CATEGORIA)

SANT CELONI

Per a contractes: Josep Ferrer i Lluís Comas

Espai per la Nova fàbrica de Gaseoses

LA CELONESA